

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Pels camins de l'art .....

Allà on no arriben les paraules hi arriba l'art, una de les formes més eminentes d'expressió humana de la sensibilitat i la bellesa. Les nostres catedrals, esglésies i capelles són un mosaic des del qual es pot resseguir l'evolució de les idees estètiques al llarg dels segles. Constitueixen el llegat de les generacions que ens han precedit. Són obres arquitectòniques, escultòriques i pictòriques que unes vegades tenen la ingenuïtat d'un ruralisme gairebé infantil i altres la sublimitat d'obres mestres. Però el respecte i admiració envers les obres de tots els temps no ha d'impedir que l'artista actual expressi amb el llenguatge i els mitjans d'avui el misteri del fi últim. «La bellesa, des de la que es manifesta

en el cosmos i en la natura fins a la que s'expressa per mitjà de les creacions artístiques, precisament per la seva característica d'obrir i eixamplar els horitzons i la consciència humana, de remetre-la més enllà de si mateixa, de fer que miri a la immensitat de l'Infinit, pot convertir-se en un camí cap a la transcendència, cap al misteri últim de Déu. L'art, en totes les seves expressions, quan es confronta amb els grans interrogants de l'existència, amb els temes fonamentals dels quals deriva el sentit de la vida, pot assumir un valor religiós i transformar-se en un camí de profunda reflexió interior i espiritualitat» (Discurs de Benet XVI en la Trobada amb els Artistes, a la Capella Sixtina, any 2009).

Diumenge V de Quaresma | Cicle B

Lectura del llibre del profeta Jeremies (31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran, del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (Salm 50)

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Lectura de la carta de sant Pau als hebreus (5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús.

Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna.

Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.»

Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat.

Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

2

full

Quan el mal truca a la porta | Mn. Marc Majà i Guiu

Quan ens toca viure una situació desagradable, que ens és difícil o que ens fa patir, sentim un desig interior de fuga. Voldríem poder canviar la realitat o bé poder desaparèixer del context en què les coses no van bé. Què s'ha de fer en aquests casos? On trobar la força per a superar els obstacles? A mesura que avança la Quaresma es va acostant per a Jesús l'hora de passar d'aquest món al Pare, s'acosta l'hora de la seva passió. Com va viure nostre Senyor la proximitat de la seva mort? Dues reflexions del mateix Jesús ens ho revelen.

«En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut.» Aquestes

paraules de Jesús ens mostren, al mateix temps, la seva fragilitat i la seva fortalesa. Fragilitat, per l'experiència de torbament i de temor; fortalesa, per la plena confiança que té en Déu Pare. Un Pare que l'ha enviat amb una missió no fàcil, la d'enfrontar-se cara a cara amb el mal d'aquest món, però que l'acompanya amb la força indestructible de l'amor.

En segon lloc, Jesús afirma: «i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». L'enlairament de Jesús és doble: el de la creu i el de la resurrecció. Per això, també, l'atracció que ell ens ha de produir ha de ser doble: unir-nos a ell quan la creu s'atansi a la nostra vida, amb l'esperança de restar units a ell per a la resurrecció.

Reconcilieu-vos amb Déu! (2Co 5,20) | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

En el darrer tram de la Quaresma ens cal acollir la invitació a la reconciliació. I ho faig manllevant unes paraules de sant Pau: *Som ambaixadors de Crist, i Déu mateix us exhorta a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu!* (2Co 5,20). Reconciliació significa refer l'amistat, el tracte, la pau entre dues persones que s'han ofès. El pecat és, de fet, un trencament amb Déu. El pecat, com diu sant Agustí, és «amor d'un mateix fins als menyspreu de Déu». El pecat és una ofensa a Déu que arriba al seu cor, perquè la relació amb ell resta trencada.

No pot haver-hi autèntica Quaresma si aquesta no porta a la reconciliació amb Déu. Com ja sabem, l'acció de l'Esperit Sant és la de convèncer-nos pel que fa al pecat i a la misericòrdia. I aquest convenciment mena al sagrament de la reconciliació. Un fruit necessari de la Quaresma és rebre el sagrament de la reconciliació per a poder participar amb el cor purificat en les festes de Pasqua.

Em pertoca, com a bisbe de la diòcesi, exhortar-vos a tots els qui formeu l'Església de Vic per tal que no perdeu aquest moment de gràcia i reconciliació que és la Quaresma. La Pasqua nova, que ens fa participar en l'«avui» de la litúrgia de la vida nova que ens ve de Jesús, mort i ressuscitat, ens demana el cor purificat per la penitència.

La gràcia de la reconciliació es dona amb el perdó

dels pecats. Una condició indispensable per a poder rebre el perdó i la reconciliació és la conversió del cor. I aquí torna a aparèixer l'acció de l'Esperit Sant, convertint-se en llum dels cors: «Sota la influència del Paràclit es realitza la conversió del cor humà, que és condició indispensable per al perdó dels pecats. Sense una veritable conversió que implica una contrició interior, i sense un propòsit sincer i ferm d'esmena, els pecats resten "retinguts" com afirma Jesús (cf. Jn 20,23)» (beat Joan Pau II, *Dominum et vivificantem*, 42). És el que expressem en la pregària: «Senyor meu Jesucrist... em pesa de tot cor d'haver-vos ofès, per ser vós qui sou, bondat infinita... Ajudat de la vostra divina gràcia i pels mèrits de la vostra preciosíssima Sang, proposo no tornar més a pecar...»

Una altra condició indispensable per a poder rebre el perdó dels pecats mortals comesos després del baptisme, juntament amb la conversió del cor, és rebre el sagrament de la reconciliació. Pertoca als sacerdots dispensar-lo d'acord amb la seva naturalesa. I aquesta demana l'escolta de la confessió i del penediment individual, així com també l'absolució individual. Aquesta és la naturalesa pròpia de tots els sagraments de Crist, que sempre s'administren a cada persona per a expressar la relació personal de Crist amb el creient. I ens pertoca a tots els pecadors apropar-nos humilment a aquest sagrament.

Agenda litúrgica de la setmana .....

25 ■ Diumenge V de Quaresma / Cicle B. Sant Humbert, abat. Santa Dula, màrtir.

Lectures: Jeremies 31,31-34 / Salm 50 / Hebreus 5,7-9 / Joan 12,20-33

Litúrgia de les hores: Setmana I

26 □ Dilluns. L'Anunciació del Senyor. Sant Brauli, bisbe (ss. VI-VII).

Lectures: Isaïes 7,10-14 / Salm 39 / Hebreus 10,4-10 / Lluc 1,26-38

27 ■ Dimarts. Santa Lídia, màrtir.

Lectures: Nombres 21,4-9 / Salm

101 / Joan 8,21-30

28 ■ Dimecres. Sant Gontrà, laic (†592).

Lectures: Daniel 3,14-20.91-92,95 / Daniel 3,52-56 / Joan 8,31-42

29 ■ Dijous. Santa Paula Gambarra, verge (†1515).

Lectures: Gènesi 17,3-9 / Salm 104 / Joan 8,51-59

30 ■ Divendres. Sant Joan Clímac, monjo (ss. VI i VII).

Lectures: Jeremies 20,10-13 / Salm 17 / Joan 10,31-42

31 ■ Dissabte. Sant Amadeu,

laic (†1472). Sant Benjamí, màrtir (†424). Santa Balbina, verge (s. II).

Lectures: Ezequiel 37,21-28 / Jeremies 31,10-13 / Joan 11,45-56

1 ■ Diumenge de Rams / Cicle B. Sant Venanci, bisbe (s. VIII). Santa Teodora, màrtir (†304).

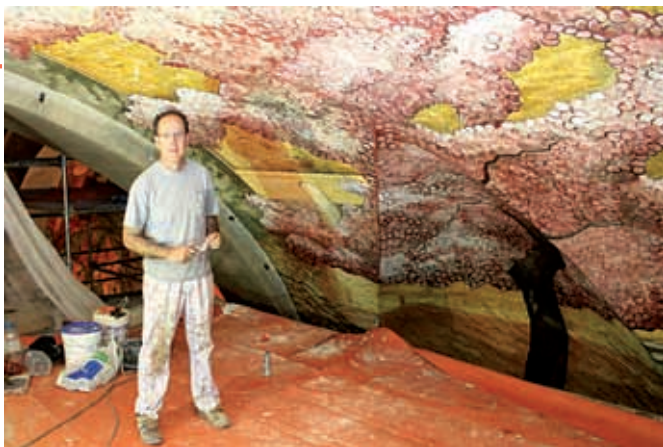
Lectures: *Processó:* Marc 11,1-10. *Missa:* Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs 2,6-11 Marc 14,1-15,47

«Murs de llum»: els murals al fresc de la parròquia de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga | Josep Castellà i Gené .....

El mes de setembre del 2011 van finalitzar els treballs de realització dels murals al fresc, dins el projecte de decoració del temple parroquial de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga, executats pel conegut pintor muralista Josep Minguell i Cardenyas. Una immensa obra que ha tingut un cicle d'execució de sis anys, des de la tardor del 2005 fins a l'estiu del 2011, sota el nom genèric de «Murs de Llum». Tot el conjunt de l'obra pictòrica ha suposat un excepcional embelliment d'aquesta parròquia targarina. Una església que va iniciar la seva edificació l'any 1672 a partir de les traces de fra Josep de la Concepció, les quals segueixen l'estil barroc classicista, sobri i generós en dimensions i proporcions.

Els frescos pintats formen part d'un llarg pla general destinat a la millora i conservació del primer temple de Tàrraga, que està desenvolupant la Junta Parroquial d'Obres, presidida pel rector i arxiprest, Mn. Josep M. Vilaseca. L'obra pictòrica de l'artista local Josep Minguell ocupa el creuer amb les seves voltes i tota la nau central. La superfície del conjunt és aproximadament de 800 metres quadrats de murals, que van des de la creació del món, passant per la Nativitat i la Resurrecció. Una obra muralista de grans proporcions que s'ha executat en un total de quatre fases.

Josep Minguell

Les quatre fases del projecte

Resurrecció

Les pintures començaren amb el tema *Resurrectio*, que fou el primer conjunt de murals d'aquest important projecte. Ubicat en el costat esquerre del creuer i la

seva volta, dóna entrada a la capella de les Santes Espines. La seva execució compregué el període juny-octubre del 2005, i les seves dimensions són de 180 metres quadrats, amb una alçada de 20,7 metres.

Pel que fa al programa iconogràfic, el mur vertical tracta l'escena de la Resurrecció en el moment del sepulcre buit i com a fons el paisatge de l'Urgell en el moment esclatant de la primavera. A la volta superior s'hi interpreten les figures bíbliques de Jonàs i el monstre marí, i els cavalls de foc d'Elies, figures de l'Antic Testament relacionades amb la mort i l'energia espiritual.

Naixement

El projecte es continuà amb la realització del mural anomenat *Nativitas*, 2006-2007. La seva ubicació se situa a la banda dreta del creuer, a l'esquerra de l'altar major. Les seves dimensions, com en el cas de *Resurrectio*, son de 180 metres quadrats, amb una alçada màxima de 20,7 metres.

El programa iconogràfic d'aquest conjunt segueix una simetria compositiva en relació a *Resurrectio*, interpretant el naixement de Jesús. Com a fons hi domina un gran cercle amb el paisatge hivernal de la comarca de l'Urgell. En la corresponent volta superior hi trobem representats dos profetes que proclamen la vinguda del Senyor: el profeta Isaïes i sant Joan Baptista, predicant en el desert i alimentant-se de llagostes i mel.

Gènesi

Durant l'estiu de l'any 2009 els treballs de Josep Minguell es dedicaren a embellir les dues primeres voltes de la gran nau central de Santa Maria de l'Alba, sota el títol *Liber Genesis*.

En la primera de les quatre voltes de la nau s'interpreten els textos que relaten la creació del món: els dies de la creació de l'Univers, la creació de l'home amb argila i la vida al paradís són temes que tenen una llarga tradició en la pintura. Segons l'artista, «ofereixen moltes possibilitats plàstiques i assoleixen una forta actualitat en plantejar la relació de l'home amb el seu entorn natural».

En la segona volta es tracten dos relats: el primer, el de Caïn i Abel, representa el trencament de la relació amb Déu manifestant les dificultats de la convivència entre els homes i un rebuig de la venjança; el segon relat tracta el tema del diluvi universal i s'hi pot veure l'arca de Noè en el moment de la salvació i la pau de Déu.

D'Abraham a Jesús

Aquest projecte es completà l'estiu del passat 2011 amb la realització de les dues últimes voltes de la nau, sota la temàtica *Patriarques, el pas del Mar Roig i l'Arbre de Jessè*.

En la tercera volta es representen les figures d'Abraham en l'escena de l'hospitalitat, Isaac en la preparació d'un sacrifici i Jacob en el somni de l'escala. En la part superior de la volta, el cel d'Abraham, amb els estels que representen la seva descendència i el poble de Déu.

La quarta i última volta, tocant al cimbori, comença amb la representació del pas del Mar Roig, tema relacionat amb la Resurrecció, i l'Arbre de Jessè, relacionat amb la Nativitat. La part superior de la volta representa el sol i la llum del càntic de Zacaries com una al·lusió al Messies.

Activitats dutes a terme

Durant el procés de realització s'han desenvolupat tot un seguit d'activitats paral·leles, amb cursos per a tècnics muralistes i una sèrie d'exposicions al Museu Comarcal de l'Urgell. A més, s'ha produït

la col·laboració i participació de l'Acadèmia de les Belles Arts de Florència i de Nàpols, de la Universitat Politècnica de València i de la Universitat de Lleida, entre altres.

Els murals reben contínuament visitants d'arreu del país i més enllà. Així, darrerament s'han iniciat unes visites guiades sota la direcció del mateix Minguell i del Museu Comarcal de l'Urgell a Tàrrrega.

Segons el rector, «aquest temple parroquial, a més de ser un lloc de culte, ho és de cultura i per això està obert a totes les persones i pensaments».

Cal dir que el temple també conté nombrosos murals al fresc de Jaume Minguell Miret, pare d'en Josep, com la capella dels Dolors, capella Verge de Montserrat, baptisteri i capelles laterals (1958-1965).

La inauguració tindrà la presència de l'Escolania de Montserrat

La solemne inauguració oficial dels frescos és prevista per al propinent dia 25 de maig, sota la presidència del bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, autoritats i representacions. L'acte tindrà la participació de l'Escolania de Montserrat, que oferirà un concert commemoratiu a Santa Maria de l'Alba.

El finançament dels murals és possible gràcies al conveni de patrocini de 60.000 euros de l'Obra Social de Caixa Penedès, amb col·laboracions de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Tàrrrega.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Lluçanès (11) .....

A migjorn [**dia 11 de desembre**] érem a Oristà. Molta gent, perquè hi hagué confirmacions, i molta atenció en els preparatius. El cor afinat i els joves ben preparats per a fer les lectures i pregàries. El senyor bisbe els encoratjà a viure la fe i a ser-ne testimonis com Joan Baptista. Jesús ve, Jesús està ja entre vosaltres, «enmig vostre», com ens diu l'evangeli del dia. El bisbe Romà estigué amb la gent. Hi hagué un dinar popular, amb unes cent vint persones, gairebé el total dels habitants del poble. Ambient agradablement familiar. Finalment, el prelat signà una bona dotzena de llibres de les parròquies que porta mossèn Àngel. Tots al dia. I comiat amical.

El dia 18 de desembre, quart diumenge d'Advent: Perafita. De bon matí, i amb els camps blancs de gelada, el senyor bisbe feia la visita pastoral a l'última parròquia de l'arxiprestat del Lluçanès. El senyor rector, Mn. Antoni Mauri, convalescent, fou representat pel seminarista Joan Vilaseca, d'Oristà, que en aquesta visita ha tingut un gran paper. Rebia al senyor bisbe i l'acompanyava al confessionari. L'església s'anava omplint. I la gent es parava a la taula de *La llàntia solidària* de Mans Unides. D'altres deixaven paquets al racó del banc d'aliments. El cor cantà molt bé la missa i el grup de nens de catequesi cantava la seva cançó, llegia i ofería el pa i el vi. En l'homília el prelat exhortava a preparar la vinguda de Jesús, seguint l'exemple de Maria que sempre respon a Déu: «Sóc l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula.» Exposició del Santíssim, agraïments, salutacions, signatura de llibres de l'ar-

xiu i visita a malalts a domicili. Una sobretaula molt participada, amb tot el Consell Parroquial, repassant els problemes de la parròquia, del jovent i del moment present de multicrisi, s'anà posant punt final. I fou una tarda agraïda, amb neu novella força

a prop i ben asolellada. Una carícia poètica per a acabar l'última parròquia del Lluçanès.

El dijous, 22 de desembre, sabent ja que la grossa havia caigut a Osca i als Monegres, es conclugué la visita pastoral amb la reunió dels rectors a Oristà. El senyor bisbe va començar fent unes quantes observacions sobre l'estat de l'arxiprestat des de l'última visita feta l'any 2006. «Hi ha hagut canvis, va dir. Mn. Jaume Campalans va deixar Perafita i Sant Bartomeu. Mn. Felip Pujols també va jubilar-se, deixant Alpens, i Mn. Jané va morir, deixant les parròquies de Gaià, Vilaramó i Pinós. Ens ha vingut Mn. Eustaqui Butera, ruandès, per cuidar-se de Sant Feliu Sasserra i Sant Bartomeu del Grau. Sortosament a cada parròquia hi he vist un grup de laics compromesos, sense ideologies estranyes, units en la recerca del bé comú i de cada paret i de cada altar; són l'esperança del demà.» Després recomanà la bona evangelització mitjançant el catecisme *Jesús és el Senyor*, el nou *Youcat* i el Congrés sobre la Nova Evangelització que es farà a Manresa els dies 7-8 de gener del 2012. I les últimes paraules foren per animar els preveres: «Malgrat totes les dificultats, la gent us aprecia. Cuideu-vos i no deixeu de pregar.» L'ambient fou molt cordial i de bon humor. Hi hagué un àpat fraternal convidats pel rector, «l'àngel del Lluçanès». Fou un dia de bonança interna i externa. I que Déu ens guardi.

Aquesta crònica de la segona visita pastoral a l'arxiprestat del Lluçanès ha estat redactada per Mn. Joan Casas, vicari episcopal i secretari de la visita pastoral.

Defunció de Mn. Joan Tuneu i Mir, canonge de Vic .....

Vic.- El divendres dia 2 de març va morir de sobte, precisament tornant d'un servei sacerdotal, el molt il·lustre Joan Tuneu i Mir, canonge de la catedral de Vic, a l'edat de vuitanta anys.

Havia nascut a Múnter el dia 7 d'agost de 1931, cursà els estudis eclesiàstics al nostre seminari

i fou ordenat prevere el 5 de desembre de 1954. Inicià la seva tasca pastoral com a vicari de Roda de Ter i després de Sta. Maria de Ripoll. Més tard fou nomenat ecònom de Sant Pere de Sora, per a passar posteriorment a Sant Pau de Segúries fins a l'any 1975, en què es traslladà a Sant Hilari Sacalm, d'on fou rector i arxiprest. L'any 1995 ocupà el càrrec de rector de la parròquia de Santa Maria de la Seu de Manresa, conjuntament amb l'ofici de canonge penitencier de la basílica. A aquest càrrec s'hi afegí, en el 2007, el de rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de la mateixa ciutat. En el 2010 es va jubilar i anà a

residir a la Casa Sacerdotal de Vic, alhora que era designat canonge de la catedral de Sant Pere. També s'ocupava del servei religiós de l'Hospital de la Santa Creu i d'ajudar algunes comunitats de la ciutat.

En totes les parròquies on desenvolupà el seu ministeri, Mn. Joan Tuneu demostrà ser una persona inquieta i treballadora, sempre disposat a trobar noves fórmules d'actuacions apostòliques, sigui en edificis en servei parroquial sigui en trobades i actes de formació a tots els nivells. Durant els quinze anys que estigué a Manresa i com a membre de la comissió per al seguiment de les obres de restauració de la basílica i dels Amics de la Seu, deixà molt bon record pel treball dut a terme.

La missa exequial se celebrà a la catedral de Vic i fou presidida pel bisbe Romà Casanova, acompanyat d'una setantena de preveres que, juntament amb familiars, feligresos i amics, pregaren al bon Déu que recompensi amb la pau de la vida eterna el seu servent, Mn. Joan Tuneu, sacerdot, per les seves obres apostòliques al servei de l'Església.

Actes de cloenda del bicentenari del naixement del beat Josep Tous .....

Dissabte vinent, 31 de març del 2012, a Barcelona, es clourà el bicentenari del naixement del beat Josep Tous i Soler, ofmcap, nascut a Igualada i fundador de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví

Pastor. Els actes previstos són els següents:

A les 10'30 h, eucaristia a la catedral de Barcelona, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. Seguidament

es farà la benedicció de la imatge col·locada al claustre de la catedral.

A les 12'30 h, al Col·legi Mare del Diví Pastor (c/ Bailèn, 38, Barcelona) es durà a terme el lliurament de premis del concurs commemoratiu del bicentenari.

Convidem a participar-hi totes les persones que coneixen i estimen el beat Josep Tous i el llegat espiritual i apostòlic que ha deixat a l'Església.

Presentació del llibre *Els orígens de la pretensió cristiana*, de Luigi Giussani (1922-2005), fundador de Comunió i Alliberament .....

Tindrà lloc el pròxim dijous, 29 de març, a la sala d'actes del Museu Episcopal de Vic, a les vuit del vespre. Serà presidida pel bisbe de Vic, Romà Casanova. També es projectarà un vídeo amb una introducció de Julián Carrón, president de la Fraternitat de Comunió i Alliberament i responsable del moviment des de la mort del fundador.

Traduït a dinou idiomes, *Els orígens de la pretensió cristiana* (Ediciones Encuentro) equival al segon dels tres volums de l'itinerari educatiu de Giussani, al costat del *Sentit religiós* i *Per què l'Església*. Un itinerari en

el qual Giussani tracta de mostrar la pertinència de la fe amb les exigències de la vida, en un compromís educatiu que ha donat a conèixer l'experiència cristiana a milers de persones de tot el món.

«En una època de desconcert i confusió com l'actual, és motiu de gratitud haver rebut la gràcia de la fe, que veritablement és l'única raó que permet d'esperar; l'única que té consistència suficient per a donar alè a l'home en qualsevol circumstància.»

Més informació: tels. 91 521 83 14 / 686 421 421 (Yolanda Menéndez).

Assaig d'apotegmets en versió postmoderna | Josep Molist i Rifà.....

Els pares del desert en el seus apotegmets —petites narracions en les quals intervé un mestre espiritual, un ancià que parla al deixeble que li demana consell— condensen una saviesa cristiana essencial. Es tracta de narracions breus, senzilles, de saviesa continguda, mediatitzada pel subsòl del pensament ascètic clàssic i tenyit de platonisme, però amb molt sentit comú. Són formes de pensament atòmic, mínim, fragmentari, no sistemàtic, de naturalesa psicològica, en certa manera molt contemporànies i que, a vegades, contenen paradoxes, perplexitats, girs inesperats i, quasi sempre, una finíssima i delicada ironia. Constitueixen part del patrimoni que ens deixaren els eremites cristians que cercaren l'autenticitat cristiana fent vida en el desert, en el temps de la dissolució de l'Imperi Romà.

Imitant l'estil literari d'aquelles narracions, a la manera d'un joc literari, m'he atrevit a construir-ne algunes. Diguem que pretenen ser una versió postmoderna de la pedagogia maièutica d'aquells ensenyaments. Salvant les distàncies, i sense altra pretensió que aproximar el lector a una manera diferent d'aprendre la realitat, heus ací la meua versió lliure d'alguns apotegmets.

Un jove vinculat a l'Església militant visità l'abbà Hilari i li expressà les seves inquietuds. Li deia que estava molt interessat a treballar per la solidaritat, que

creia que podia fer coses pels pobres i necessitats de la societat cosmopolita. L'abbà Hilari li demanà quin altre interès tenia el seu cor. El jove li digué que estava molt motivat per canviar l'Església i que creia molt necessari el diàleg entre religions per a resoldre els problemes del món i aconseguir la pau. L'abbà Hilari insistí encara: —Però quin és l'interès real que mou el teu cor? El jove pensà que el monjo no l'entenia. Encara li parlà d'erradicar la fam del món i d'altres bones obres. Finalment, no sabent què més afegir, al cap d'una estona de restar callats, l'abbà Hilari, que donà temps al jove perquè s'expressés, li va dir: —A mi em sembla que, en tot el que has dit, hi ha moltes coses que semblen interessants i bones. Però, en tot el que has expressat, no sembla que el teu cor bategui gaire fort.

Un sacerdot s'arribà a l'ermita de l'abbà Joan, un asceta amb fama de santedat. El sacerdot li exposà la preocupació per la conducta del seu bisbe. Creia que el bisbe no l'escoltava ni l'estimava prou. L'abbà Joan li preguntà si estava content de ser ministre del Senyor. El sacerdot reflexionà i li digué que sí, però que no se sentia prou reconegut. L'ermita li aconsellà de pregar al Senyor perquè li concedís la gràcia de ser lliure; potser aleshores es reconeixeria reconegut pel Pare de cel.

Llibres | Records i esperances, de Jaume Pujol Balcells.....

Jaume Pujol Balcells

Editat per Claret, amb data de desembre del 2011, aquest llibre ens permet de conèixer quines han estat «les vivències» personals de l'actual arquebisbe de Tarragona, contemplar una cinquantena de fotografies d'abans i d'ara i, finalment, disposar d'una tria dels seus «escrits». Diu en el Pròleg: «des de la meua consagració i presa de possessió de l'arxidiòcesi de Tarragona el 19 de setembre de 2004 —ja han passat set anys!— fins al dia d'avui, les experiències, els records i les emocions s'acumulen, i vaig pensar que podia deixar tot això escrit». Agraeix «l'ajuda inestimable de l'Antoni Coll» i, cap al final, adverteix que «el llibre que teniu a les mans no és una biografia ni unes memòries. Són records que brollen del cor i que

us ofereixo per fer-vos participar de les meves vivències i també de les meves esperances i dels reptes que tenim per al futur».

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:
 VIC: Josep Casals
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Júlia Ayala
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 973 48 06 19
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
 Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60